Torsdag den 15. september 2022

P9_TA(2022)0326

Økonomisk, social og territorial samhørighed i EU: den 8. samhørighedsrapport

Europa-Parlamentets beslutning af 15. september 2022 om økonomisk, social og territorial samhørighed i EU: den 8.samhørighedsrapport (2022/2032(INI))

(2023/C 125/09)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union,

— der henviser til artikel 4, artikel 162, artikel 174-178 og artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik ([1]) (forordningen om fælles bestemmelser),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059 af 24. juni 2021 om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorialt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter ([4]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/460 af 30. marts 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår særlige foranstaltninger til mobilisering af investeringer i medlemsstaternes sundhedssystemer og andre dele af deres økonomier som reaktion på covid-19-udbruddet (investeringsinitiativ som reaktion på coronavirusset) ([6]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ([7]),

— der henviser til »Fit for 55«-pakken, som blev vedtaget af Kommissionen den 14. juli 2021,

([1]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159.
([2]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60.
([3]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1.
([4]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 94.
([5]) EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21.
([6]) EUT L 99 af 31.3.2020, s. 5.
([7]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) ([8]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 ([9]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/562 af 6. april 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 223/2014 for så vidt angår samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE) ([10]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1755 af 6. oktober 2021 om oprettelse af brexittilpasningsreserven ([11]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/461 af 30. marts 2020 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 med henblik på at yde finansiel bistand til medlemsstater og til lande, der forhandler om tiltrædelse af Unionen, som er alvorligt berørt af en større folkesundhedskrise ([12]) (EU's Solidaritetsfond — EUSF),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget ([13]) (»forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet«),

— der henviser til Kommissionens forslag af 29. maj 2018 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng (COM(2018)0373),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. februar 2022 om den 8. samhørighedsrapport: Samhørighed i Europa frem mod 2050 (COM(2022)0034),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. maj 2022 med titlen »Mennesket i centrum, sikring af bæredygtig og inklusiv vækst og udnyttelse af potentialet i EU's regioner i den yderste periferi« (COM(2022)0198),

— der henviser Kommissionens meddelelse af 30. juni 2021 med titlen »En langsigtet vision for EU's landdistrikter — Hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040« (COM(2021)0345),

— der henviser til Amsterdampagten om EU's dagsorden for byerne, som blev vedtaget på det uformelle møde mellem EU's ministre med ansvar for byanliggender den 30. maj 2016 i Amsterdam,

— der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret den 17. november 2017 i Göteborg af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen,

— der henviser til FN's Mellemstatslige Panel om Klimaændringers rapport med titlen »Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change«,

— der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 10. december 2020 om en EU-strategi for genoplivning af landdistrikterne ([14]),

---

([8]) EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1.
([9]) EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187.
([10]) EUT L 109 af 8.4.2022, s. 1.
([11]) EUT L 357 af 8.10.2021, s. 1.
([12]) EUT L 99 af 31.3.2020, s. 9.
([13]) EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1.
([14]) EUT C 37 af 2.2.2021, s. 16.

Torsdag den 15. september 2022

— der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs (EØSU) udtalelse af 18. september 2020 om EU's struktur- og samhørighedspolitik i indsatsen for at fremme omstillingen af økonomien på en innovativ og intelligent måde ([15]),

— der henviser til EØSU's udtalelse af 25. september 2021 om samhørighedspolitikkens rolle i bekæmpelsen af uligheder i den nye programmeringsperiode efter covid-19-krisen. Komplementaritet og eventuelle overlapninger med genopretnings- og resiliensfaciliteten og de nationale genopretningsplaner ([16]),

— der henviser til EØSU's udtalelse af 27. april 2021 om »Socialøkonomiens rolle i jobskabelsen og gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder« ([17]),

— der henviser til Kommissionens henstilling (EU) 2021/402 af 4. marts 2021 om en effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE) ([18]),

— der henviser til Kommissionens initiativ vedrørende det nye europæiske Bauhaus, der blev lanceret den 14. oktober 2020,

— der henviser til Kommissionens initiativ for tilbagestående regioner, der blev lanceret i 2015,

— der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling, der blev fastsat i september 2015 under 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling,

— der henviser til den aftale, som blev vedtaget på den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),

— der henviser til sin beslutning af 8. marts 2022 om samhørighedspolitikken som instrument til at mindske forskelle i sundhedsydelser og styrke sundhedssamarbejdet på tværs af grænserne ([19]),

— der henviser til sin beslutning af 8. marts 2022 om samhørighedspolitikkens rolle med hensyn til at fremme innovativ og intelligent omstilling og regional IKT-konnektivitet ([20]),

— der henviser til sin beslutning af 15. februar 2022 om udfordringer for byområder i tiden efter covid-19 ([21]),

— der henviser til sin beslutning af 14. september 2021 om et stærkere partnerskab med regionerne i den yderste periferi ([22]),

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om kønsdimensionen i samhørighedspolitikken ([23]),

— der henviser til sin beslutning af 20. maj 2021 om vending af den demografiske udvikling i EU's regioner ved hjælp af samhørighedspolitikkens instrumenter ([24]),

— der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om samhørighedspolitik og regionale miljøstrategier i kampen mod klimaændringer ([25]),

---

([15]) EUT C 429 af 11.12.2020, s. 153.
([16]) EUT C 517 af 22.12.2021, s. 1.
([17]) EUT C 286 af 16.7.2021, s. 13.
([18]) EUT L 80 af 8.3.2021, s. 1.
([19]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0058.
([20]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0059.
([21]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0022.
([22]) EUT C 117 af 11.3.2022, s. 18.
([23]) EUT C 67 af 8.2.2022, s. 16.
([24]) EUT C 15 af 12.1.2022, s. 125.
([25]) EUT C 494 af 8.12.2021, s. 26.

— der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om mindre udviklede regioner i EU ([26]),

— der henviser til sin beslutning af 13. juni 2018 om samhørighedspolitikken og den cirkulære økonomi ([27]),

— der henviser til den endelige rapport fra konferencen om Europas fremtid og anbefalingerne heri,

— der henviser til studiet med titlen »EU lagging regions: state of play and future challenges«, offentliggjort af dets Generaldirektorat for Interne Politikker i september 2020 ([28]),

— der henviser til Revisionsrettens analyse nr. 01/2020 om overvågning af klimaudgifter i EU-budgettet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

— der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A9-0210/2022),

A. der henviser til, at samhørighedspolitikken i den seneste regnskabsperiode mellem 2014 og 2020 som den vigtigste offentlige investeringspolitik støttede over 1,4 mio. virksomheder, bidrog til 1 544 km jernbanelinjer og sikrere veje, hjalp 45,5 mio. mennesker med at blive integreret på arbejdsmarkedet og øgede BNP i de mindst udviklede regioner med op til 5 %;

B. der henviser til, at risikoen for arbejdsløshed, øget fattigdom og kønsskævheden under pandemien var særlig udtalt i mindre udviklede EU-regioner; der henviser til, at den kønsbetingede forskel i beskæftigelsesfrekvensen var næsten dobbelt så stor som i de mere udviklede regioner;

C. der henviser til, at samhørighedspolitikken, selv om den ikke er et kriseinstrument, gentagne gange og effektivt har hjulpet regionerne til at reagere effektivt på asymmetriske chok såsom covid-19-krisen, brexit og den aktuelle flygtningekrise som følge af den russiske invasion af Ukraine, herunder gennem støtte til de medlemsstater, der er i front med hensyn til at modtage flygtninge; der henviser til, at denne nødhjælp dog ikke bør underminere den strategiske tilgang i finansieringsperioden som helhed, da samhørighedspolitikken i sig selv er en langsigtet investeringspolitik;

D. der henviser til, at det er yderst vigtigt, at den fremtidige samhørighedspolitik udformes på grundlag af en strategi, der følges i hele finansieringsperioden, men dog kan revurderes og justeres i forbindelse med midtvejsevalueringen;

E. der henviser til, at de udviklede østlige EU-regioner har været ved at indhente resten af EU, mens flere mellemindkomstregioner og mindre udviklede regioner er i økonomisk stagnation eller tilbagegang, hvilket tyder på, at de befinder sig i en udviklingsfælde; der henviser til, at der ved fordelingen af midlerne ikke blot skal tages hensyn til udviklingen i forskellene mellem medlemsstaterne, men også inden for medlemsstaterne;

F. der henviser til, at konvergensen har været drevet af stærk vækst i mindre udviklede regioner, men at de fordele, der opstår ved lavere omkostninger, og afkastet af deres investeringer sandsynligvis vil falde med tiden; der henviser til, at mindre udviklede regioner vil skulle fremme uddannelse og erhvervsuddannelse, øge investeringerne i forskning og innovation og forbedre kvaliteten af deres institutioner og samtidig fortsat investere i infrastruktur for at fastholde en stabil vækst, undgå at falde i en udviklingsfælde, afhjælpe konnektivitetskløften og sikre adgang til tjenester af høj kvalitet og anstændige levevilkår;

([26]) EUT C 162 af 10.5.2019, s. 24.
([27]) EUT C 28 af 27.1.2020, s. 40.
([28]) Studie — »EU lagging regions: state of play and future challenges«, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdelingen for Struktur- og Samhørighedspolitik, september 2020.

G. der henviser til, at selv om antallet af personer, der er truet af fattigdom og social udstødelse, faldt mellem 2012 og 2019, er 20 % af den samlede befolkning i EU fortsat truet af fattigdom og social udstødelse;

H. der henviser til, at kvaliteten af infrastrukturen, leveringen af tjenester, adgangen til sundhedspleje og transport og mobilitetsløsningerne varierer betydeligt mellem by- og landområder;

I. der henviser til, at byer og funktionelle forbindelser mellem by og land er vigtige drivkræfter for lokal og regional udvikling, samhørighed og en retfærdig omstilling;

J. der henviser til, at de stigende omkostninger til råvarer og byggematerialer har en direkte negativ indvirkning på mange EU-finansierede infrastrukturprojekter og bringer gennemførelsen heraf i fare;

K. der henviser til, at den demografiske tilbagegang er mere udtalt i landdistrikterne, og at 50 % af EU's befolkning vil bo i en region med en faldende og aldrende befolkning inden 2050; der henviser til, at denne udvikling sandsynligvis vil påvirke vækstpotentialet og adgangen til tjenesteydelser i landdistrikterne; der henviser til, at det i betragtning af den aldrende befolkning er afgørende at inddrage de yngre generationer i deres regioners fremtidige udvikling;

L. der henviser til, at hjerneflugt i uforholdsmæssig høj grad påvirker de mindre udviklede regioner, og at dette fænomen, hvis det ikke behandles, vil få langsigtede og permanente virkninger for Unionens fremtid;

M. der henviser til, at samhørighedspolitikken er af afgørende betydning for offentlige kapitalinvesteringer, idet den tegner sig for over halvdelen af den samlede finansiering af offentlige investeringer i nogle medlemsstater; der henviser til, at den støtte, der ydes af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene), bør være et supplement til og ikke en erstatning for medlemsstaternes offentlige udgifter;

N. der henviser til, at målet om et kulstofneutralt Europa senest i 2050 bør kombineres med målet om en rimelig og retfærdig omstilling; der henviser til, at luft- og vandforureningen generelt fortsat er for høj i mange mindre udviklede regioner; der henviser til, at alle EU's regioner skal spille en vigtig rolle i håndteringen af udfordringerne i forbindelse med klimaændringer gennem foranstaltninger, der koordineres med de omkringliggende regioner;

O. der henviser til, at den regionale innovationskløft er vokset, og at uddannelses-, erhvervsuddannelses- og kvalifikationskløften mellem mere og mindre udviklede regioner ofte er stor; der henviser til, at kvalifikationer navnlig er koncentreret i hovedstadsregioner, og at der er opstået en stor kløft mellem by og land;

P. der henviser til, at initiativet vedrørende det nye europæiske Bauhaus gennem omdannelsen af det bebyggede miljø forbinder den europæiske grønne pagt med beboelsesområder i både byområder og landdistrikter;

Q. der henviser til, at der fortsat er forskelle i hastigheden af den digitale omstilling rundt omkring i Europa; der henviser til, at højhastighedsinternetforbindelser kun er tilgængelige for to ud af tre indbyggere i byerne og én ud af seks indbyggere i landdistrikterne;

R. der henviser til, at bolig- og energipriserne stiger, hvilket viser, at der er behov for billigere sociale boliger og fremskyndet boligrenovering for at bekæmpe energifattigdom;

S. der henviser til, at der er gjort betydelige fremskridt med hensyn til at forbedre beskæftigelsen og den sociale inklusion, men at de regionale forskelle fortsat er større end før finanskrisen i 2008; der henviser til, at samhørighedspolitikken bør tilvejebringe effektive løsninger til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, skabelse af beskæftigelse og vækst, styrkelse af konkurrenceevnen, fremme af investeringer i uddannelse, herunder i digital uddannelse, sundhed, forskning og innovation, bekæmpelse af klimaændringer og håndtering af demografiske udfordringer; der henviser til, at samhørighedspolitikken kun kan udføre alle disse opgaver, hvis den er kombineret med solid finansiering;

T. der henviser til, at de regioner og områder, der er nævnt i artikel 174 i TEUF, kræver særlig opmærksomhed; der henviser til, at de specifikke foranstaltninger og den yderligere finansiering bør fortsætte for de tyndt befolkede områder i den yderste periferi og de nordligste områder for at kompensere for de alvorlige og permanente naturbetingede og demografiske ulemper i disse regioner;

U. der henviser til, at samhørighedspolitikken bør gennemføres i overensstemmelse med principperne om god regeringsførelse og under fuld overholdelse af de fælles EU-værdier, jf. artikel 2 i TEUF, EU's charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske adfærdskodeks for partnerskab; der henviser til, at retsstatsprincippet med tiden er blevet forværret i flere medlemsstater; der henviser til, at samhørighedspolitikken bør bidrage til at styrke demokratiet og retsstatsprincippet;

V. der henviser til, at covid-19-pandemien og de aktuelle geopolitiske spændinger har bekræftet behovet for at overveje rammerne for økonomisk styring, herunder en midlertidig suspension (indtil 2023) og en revision af stabilitets- og vækstpagten, og at se på muligheden af, at medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders offentlige udgifter under samhørighedspolitikken som en del af ESI-fondene ikke bør betragtes som nationale eller tilsvarende strukturelle udgifter i henhold til definitionen i stabilitets- og vækstpagten;

W. der henviser til, at EUSF's budget langt fra er tilstrækkeligt til at reagere på passende vis på naturkatastrofer af større omfang og give udtryk for europæisk solidaritet med de regioner, der rammes af en katastrofe; der henviser til, at dette misforhold vil blive endnu større med den forventede øgede forekomst af naturkatastrofer, som følger af klimaforandringerne og medfører mere drastiske ændringer i folks liv; der henviser til, at EU-fondenes bidrag kun dækker genopretningen af tilstanden for infrastruktur og udstyr, mens merudgifterne til genopbygning af mere klimaresiliente strukturer skal (med)finansieres af medlemsstaterne;

1. er overbevist om, at samhørighedspolitikken kun kan fortsætte med at spille sin nuværende rolle som drivkraft for investeringer og jobskabelse, et instrument til at reducere regionale og tværregionale forskelle og en solidaritetsmekanisme for alle EU's regioner, hvis den har solid finansiering baseret på principperne om partnerskab og forvaltning på flere niveauer; understreger, at dette indebærer tilvejebringelse af mindst samme finansieringsniveau som i finansieringsperioden 2021-2027, også i lyset af den forventede recession, suppleret med budgetmidlerne fra Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) II; minder om, at nye udfordringer kræver nye midler, og anmoder om, at samhørighedspolitikken bliver suppleret med nye budgetmidler for at gøre det muligt for medlemsstaterne og de regionale myndigheder at håndtere de forskellige udfordringer og kriser, der påvirker EU;

2. bemærker, at medlemsstaterne kan fremsætte en behørigt begrundet anmodning om yderligere fleksibilitet inden for de nuværende rammer af stabilitets- og vækstpagten for offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som støttes af den offentlige forvaltning gennem medfinansiering af investeringer, der aktiveres som en del af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO); minder om, at Kommissionen ved fastlæggelsen af den finanspolitiske tilpasning under enten den forebyggende eller den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten skal foretage en omhyggelig vurdering af denne anmodning på en måde, der afspejler den strategiske betydning af de investeringer, der medfinansieres af EFRU, Samhørighedsfonden og FRO;

3. bekræfter sit stærke engagement i samhørighedspolitikken, som er en del af den gældende EU-lovgivning og derfor ikke kan adskilles fra det europæiske projekt og er baseret på princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne og regionerne; understreger, at samhørighedspolitikken har vist sig at være et moderne og fleksibelt redskab, som hurtigt kan anvendes i nødsituationer; påpeger, at samhørighedspolitikkens oprindelige mål — at fremme og støtte en »harmonisk udvikling« af dens medlemsstater og regioner — fortsat bør være den centrale rolle for programmerne under samhørighedspolitikken; fremhæver imidlertid, at samhørighedspolitikken ikke bør blive en finansieringskilde til at afhjælpe mangler i den budgetmæssige fleksibilitet, at der ikke bør ske nedskæringer i dens budget i forbindelse med krisereaktioner, og at samhørighedspolitikken som en langsigtet investeringspolitik bør bidrage til at forberede regionerne på fremtidige udfordringer;

4. beklager, at forsinkelser i forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme (FFR) førte til betydelige forsinkelser i programmeringsperioden, der påvirker forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde vedtagelsen af partnerskabsaftaler og -programmer, da den langvarige underudnyttelse af samhørighedspolitikken fører til et unormalt efterslæb af betalinger i anden del af FFR-gennemførelsesperioden, hvilket vil lægge yderligere pres på betalingerne under forhandlingerne om FFR efter 2027; opfordrer derfor Kommissionen til at vurdere, om det juridisk er muligt at oprette to særskilte dele i forordningen om fælles bestemmelser, nemlig den indholdsrelaterede del (politisk) og den FFR-relaterede del (finansielle ressourcer) for programmeringsperioden

efter 2027; mener, at den indholdsrelaterede del bør forhandles og afsluttes inden den FFR-relaterede del, således at forvaltningsmyndighederne kan begynde forberedelserne rettidigt; understreger inden for denne ramme behovet for en hurtig vedtagelse af den næste FFR, således at medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder har en klar vision om deres finansieringsrammer og er i stand til at træffe politiske valg og fastlægge investeringsprioriteter;

5. glæder sig over genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er et vigtigt redskab til at afbøde de økonomiske og sociale virkninger af coronaviruspandemien og gøre de europæiske økonomier og samfund mere bæredygtige, modstandsdygtige og bedre forberedt på de udfordringer og muligheder, der er forbundet med den grønne og digitale omstilling; understreger betydningen af at sikre komplementaritet og synergi med samhørighedspolitikken; kritiserer manglen på en territorial dimension i genopretnings- og resiliensfaciliteten og fremhæver endnu en gang betydningen af partnerskabsprincippet i EU's territoriale politikker; beklager, at anvendelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten har været ekstremt centraliseret, og at faciliteten ikke er blevet anvendt i samråd med regionerne og kommunerne, og understreger, at udformningen og gennemførelsen af Unionens politikker og foranstaltninger skal ske under hensyntagen til målene i artikel 174 i TEUF og bidrage til deres virkeliggørelse; mener endvidere, at de nationale genopretningsplaner, der finansieres af genopretnings- og resiliensfaciliteten, ikke bør påvirke evnen til at mobilisere ESI-fondene;

6. fremhæver, at Den Europæiske Revisionsret har kritiseret den manglende differentiering mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer; understreger, at den fremtidige samhørighedspolitik bør omfatte en sådan differentiering i overvågningen af udgifter og dens tematiske koncentration; understreger, at klimaændringerne udgør den største trussel mod samfund overalt i verden og berører alle regioner; fremhæver derfor behovet for at intensivere indsatsen for at bekæmpe klimaændringerne og øge modvirkningen af klimaændringerne; fremhæver, at samhørighedspolitikken skal støtte en stærk klimamainstreaming;

7. glæder sig over Kommissionens indførelse af FRO for at støtte regioner, der står over for udfordringer i forbindelse med omstillingen til kulstofneutralitet; opfordrer indtrængende de tøvende medlemsstater til at gennemføre den og anmoder Kommissionen om at tage ved lære af gennemførelsen af FRO; anmoder om, at der oprettes en ny fond, FRO II, i programmeringsperioden efter 2027 på NUTS 3-niveau med en revideret tildelingsmetode; mener, at fonden bør integreres fuldt ud i forordningen om fælles bestemmelser under anvendelse af princippet om delt forvaltning og partnerskabsprincippet; mener, at regioner med højt CO_2-udslip pr. indbygger og industrier under omstilling bør have adgang til denne fond, som bør udstyres med flere finansielle midler end den nuværende FRO og et bredere anvendelsesområde; opfordrer til, at der i den nye FRO II skelnes mellem modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, og understreger behovet for at udforme en enkel arkitektur for den fremtidige samhørighedspolitik;

8. bifalder ideen om et princip om »ikke at skade samhørigheden«, hvilket betyder, at ingen foranstaltninger må hæmme konvergensprocessen eller bidrage til regionale forskelle; mener, at Det Europæiske Regionsudvalg bør inddrages i udformningen af dette princip, og at det bør fastsættes i lovgivningen, for at anvendelsesområdet og reglerne for dets anvendelse bliver tydeligt defineret, således at det bliver indført som et tværgående princip i EU's politikker;

9. bemærker, at selv om samhørighedspolitikken ikke er et kriseinstrument, bør der opretholdes et ikketildelt fleksibilitetsbeløb, der er lige så højt som i den nuværende periode, indtil efter midtvejsevalueringen for at styrke regionernes modstandsdygtighed og reaktionsevne og sætte dem i stand til at håndtere nye og kommende udfordringer og absorbere asymmetriske chok; fastholder, at der bør sikres en stærk samhørighedspolitik med øget finansiering i FFR efter 2027, men at politikken ikke bør anvendes til at tackle alle nye udfordringer; opfordrer Kommissionen til at foreslå mobilisering af uudnyttede samhørighedsbevillinger for 2021 til yderligere fleksibilitet fra 2022 med henblik på at finde løsninger på de øgede omkostninger ved EU-finansierede infrastrukturprojekter (transport, energi, digitalisering osv.); minder om, at prisen på råvarer og byggematerialer bringer gennemførelsen af mange EU-finansierede infrastrukturprojekter i fare;

10. understreger, at klimaændringerne i de kommende årtier udgør den største trussel mod samfund overalt i verden; minder om, at klimaændringerne allerede har forårsaget en synlig og konkret stigning i antallet og alvoren af naturkatastrofer og ekstreme klimafænomener (oversvømmelser, storme, cykloner, tørke, hedebølger, skovbrande osv.); vurderer, at omkostningerne for EU, for de enkelte lande og for den enkelte person ved ikke at foregribe og tilpasse sig til klimaændringerne vil være ekstremt høje; opfordrer til en betydelig forhøjelse af budgettet for EUSF for at hjælpe

regionerne med at foregribe og afbøde virkningerne af klimaændringerne og til, at anvendelsesområdet for EUSF udvides, således at den også kan støtte en mere klimarobust genopretning eller opbygning af offentlig og privat infrastruktur; anmoder Kommissionen om at vurdere, om budgettet for EUSF kan øges gennem en form for forsikring, hvor medlemsstaterne betaler et årligt gebyr baseret på deres indbyggertal, som skal investeres i sikre aktiver og stilles til rådighed, hvis der opstår kriser;

11. mener, at medfinansieringssatsen for målet om investeringer i beskæftigelse og vækst for hver prioritet under normale omstændigheder højst bør udgøre:

a) 85 % for mindre udviklede regioner og regioner i den yderste periferi

b) 75 % for overgangsregioner, hvis de bliver opretholdt

c) 70 % for mere udviklede regioner;

mener, at alle tre satser bør forhøjes i nødsituationer ved hjælp af fleksibilitetsbeløbet;

12. er af den opfattelse, at Samhørighedsfonden bør støtte de medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger, målt i købekraftstandarder og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2025-2027, er mindre end 90 % af den gennemsnitlige BNI pr. indbygger i EU i samme referenceperiode;

13. understreger, at BNP som den eneste indikator for udvikling ikke tager hensyn til miljømæssig bæredygtighed, ressourceeffektivitet, integration og sociale fremskridt; minder om, at sundhed, uddannelse, bæredygtighed, lighed og social inklusion ud over økonomiske spørgsmål er en integreret del af EU's udviklingsmodel; opfordrer til, at BNP suppleres med nye kriterier (f.eks. sociale, miljømæssige, demografiske) for at give et bedre socioøkonomisk overblik over regionerne, adressere EU's nuværende prioriteter såsom den europæiske grønne pagt og den europæiske søjle for sociale rettigheder, og for bedre at afspejle den grønne, digitale og demografiske omstilling og menneskers velfærd;

14. foreslår at åbne op for en refleksion over samhørighedspolitikkens bidrag til opnåelsen af EU's langsigtede strategiske målsætninger, navnlig set i lyset af de nye forestående udfordringer; mener, at den grønne og digitale omstilling fortsat udgør store udfordringer, som bør være fokus for vores investeringer med henblik på at forhindre udviklingen af nye uligheder; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne til at styrke dialogen og gå sammen om at identificere de strategiske målsætninger, som den fremtidige samhørighed forventes at bidrage til;

15. bemærker, at der stadig findes »rustbælter« i de fleste medlemsstater; opfordrer indtrængende til at støtte den industrielle, sociale og grønne omstilling i disse regioner og mener, at der for at imødegå de potentielt negative virkninger af omstillingen af gamle industrier såsom stål og aluminium og for at støtte disse industrier bør rettes FRO II-midler mod om muligt at modernisere dem, skabe intelligente specialiseringsstrategier, der er skræddersyet til behovene hos hver enkelt region under industriel omstilling, fremme innovationsbaseret vækst og sikre spredning af vækstfordelene;

16. mener, at mens visse regioner i den industrielle omstilling står over for specifikke udfordringer såsom afindustrialisering på grund af outsourcing af industriproduktion til nye økonomier, lave produktivitetsniveauer og ingen egentlig strategi for fremtidsorienteret beskæftigelse, har andre regioner til sammenligning et stort potentiale såsom tradition for fremstilling og sofistikerede innovationsaktiviteter i lokale nicheindustrier; bemærker, at de mest industrialiserede regioner er mest modstandsdygtige over for forskellige økonomiske og sociale chok, og opfordrer Kommissionen til at udvikle en ambitiøs politik til fremme af nye industriprojekter i EU's regioner; understreger betydningen af lokal og regional produktion og lokalt og regionalt forbrug; opfordrer endvidere til et specifikt EU-initiativ til støtte for de EU-regioner med lav vækst og de mere fattige regioner, som skiller sig ud både internt og eksternt fra EU-gennemsnittet, hvilket skal bygge på de tilegnede erfaringer fra Catching-up-initiativet; påpeger endnu en gang behovet for stedbaseret politisk beslutningstagning via en passende analyse af lavvækstmønstre og de nødvendige redskaber til at imødegå dem;

17. bemærker, at over en fjerdedel af EU's befolkning i 2019 levede i en region, hvor BNP i faste priser stadig ikke var nået op på niveauet før finanskrisen i 2007, hvilket navnlig gjorde sig gældende i Grækenland, Cypern, Italien og Spanien; understreger, at førnævnte medlemsstater igen blev hårdere ramt af den økonomiske og sociale krise som følge af covid-19;

18. understreger vigtigheden af at støtte landdistrikterne ved at værdsætte deres mangfoldighed og potentiale, forbedre transportforbindelser, højhastighedsbredbånd, leveringen af tjenester, økonomisk diversificering og jobskabelse og hjælpe dem med at reagere på udfordringer såsom afvandring fra landdistrikterne, aldring, affolkning og opgivelse af landdistrikter, tilbagegang i lokale samfund generelt, herunder i bycentre, og utilstrækkelige muligheder inden for sundhedspleje og uddannelse, og understreger samtidig vigtigheden af forbindelser mellem byområder og landdistrikter i konteksten af funktionelle byområder; understreger navnlig unge kvinders rolle i landdistrikterne, som har tendens til at være usikker; er af den opfattelse, at initiativet vedrørende det nye europæiske Bauhaus vil bidrage til at gøre landdistrikterne mere attraktive; bemærker, at alle disse foranstaltninger også vil hjælpe voksende byer med at tackle de udfordringer, de står over for;

19. understreger vigtigheden af bæredygtige mobilitetsløsninger i hele EU; opfordrer Kommissionen til at fremme intelligent og grøn mobilitet og udfasningen af fossile brændstoffer med henblik på at bidrage til EU's grønne pagt og »Fit for 55«-pakken; fremhæver vigtigheden af den grønne pagt og »Fit for 55«-pakken og bemærker, at investeringer på regionalt og lokalt plan er afgørende for deres succes; opfordrer indtrængende Kommissionen til yderligere at støtte klimarelaterede udgifter og styrke princippet om ikke at gøre væsentlig skade;

20. understreger den flerdimensionelle karakter af udviklingen af landdistrikterne, som rækker ud over landbruget i sig selv; insisterer på behovet for at gennemføre en proofing-mekanisme for landdistrikterne, som kan vurdere indvirkningen af EU's lovgivningsinitiativer på landdistrikterne; bemærker imidlertid, at kun 11,5 % af befolkningen i landdistrikterne arbejder inden for landbrug, skovbrug og fiskeri; opfordrer derfor til, at ELFUL reintegreres under den strategiske ramme i forordningen om fælles bestemmelser som en særskilt fond; understreger, at det at være en del af samhørighedspolitikkens fonde styrker mulighederne og synergierne — via en integreret flerfondstilgang — for investeringer i landdistrikter ud over landbruget og for regional udvikling; fremhæver det værdifulde bidrag til udvikling af landdistrikterne fra Leader-programmet, som har til formål at inddrage lokale aktører i udformningen og udarbejdelsen af strategier, beslutningstagning og ressourceallokering til deres landdistrikter;

21. opfordrer til en styrkelse af artikel 174 og 349 i TEUF i alle EU-politikker med henblik på at fremme opfyldelsen af målsætningerne heri; beklager, at den 8. samhørighedsrapport ikke sætter særlig fokus på fremskridtene inden for opnåelse af økonomisk, social og territorial samhørighed i de regioner, der lider af alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, bl.a. regionerne i den yderste periferi, de nordligste meget tyndt befolkede områder, øområder, bjergområder og grænseoverskridende områder; minder om den afgørende rolle, som samhørighedspolitikken spiller i regionerne i den yderste periferi; understreger betydningen af at udforme skræddersyede programmer og tiltag, der er rettet mod disse regioner, og understreger behovet for at videreføre alle de foranstaltninger, der specifikt er udformet til dem, da størstedelen af regionerne i den yderste periferi stadig er blandt de mindre udviklede regioner og udgør 6 af de 30 EU-regioner med det laveste BNP pr. indbygger; bekræfter i denne forbindelse på ny betydningen af et dynamisk regionalt samarbejde for at frigøre potentialet i regionerne i den yderste periferi;

22. er overbevist om, at byers og landsbyers rolle bør styrkes for at støtte de lokale økonomier og tackle de demografiske og klimamæssige udfordringer; bekræfter på ny betydningen af forbindelser mellem byområder og landdistrikter og udviklingen af strategier, som er baseret på funktionelle områder, idet der gives særlig opmærksomhed til små og mellemstore byer, med sigte på at forhindre landdistrikter i at blive mindre; understreger betydningen af at gennemføre skræddersyede territoriale tilgange og investere i navnlig initiativet om intelligente landsbyer med det formål at genoplive tjenesteydelser i landdistrikter via digital og social innovation; understreger betydningen af synergier mellem forskellige finansieringsværktøjer såsom ELFUL, EFRU, ESF+ og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond for at kanalisere et passende finansieringsniveau til landdistrikterne via en flerfondstilgang;

23. påpeger endnu en gang samhørighedspolitikkens rolle med hensyn til at harmonisere og forbedre levevilkårene for alle i hele Unionen; bemærker imidlertid den stigende forekomst af ugunstigt stillede og fattige områder, herunder i mere udviklede regioner og områder; understreger, at selv om byerne er regionale drivkræfter for vækst og omstilling, og der er mange fordele ved at bo og arbejde i dem, kan en høj befolkningstæthed og befolkningstilvækst over gennemsnittet i visse byområder også have følgevirkninger i relation til økonomisk overkommelige boliger, forureningsniveauer og livskvalitet;

anmoder derfor Kommissionen om at forelægge et forslag om at gøre initiativet vedrørende det nye europæiske Bauhaus til et EU-program til FFR efter 2027 med et særligt budget baseret på nye ressourcer, som vil tilvejebringe løsninger til udvikling af bæredygtige og innovative byområder; mener, at myndighederne i byområder bør have direkte adgang til EU-finansiering fremover; påpeger endnu en gang betydningen af garantier, som kan forhindre urimelig sanktionering af de regionale og lokale myndigheder i lande, der kan være omfattet af aktiveringen af retsstatsprincipmekanismen, og anmoder Kommissionen om at skabe muligheder for, at den kan levere midlerne direkte til deres endelige modtagere;

24. fremhæver betydningen af at styrke bottom-up-tilgangen til udvikling af landdistrikter og lokaludvikling, som er et middel til social innovation og kapacitetsopbygning, og derved sætte borgerne i stand til at tage ejerskab over deres områdes udvikling; insisterer derfor på, at lokale og regionale myndigheder samt NGO'er og borgere bliver inddraget fuldt ud i beslutningstagnings- og gennemførelsesprocessen for at sikre, at der i tilstrækkelig grad bliver taget hånd om deres behov; bemærker, at det potentiale, der findes på lokalt plan, kan mobiliseres bedre ved at styrke og fremme lokaludvikling styret af lokalsamfundet; mener, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet bør være obligatorisk for medlemsstaterne;

25. understreger, at samfund og økonomier bør frigøre deres kreative potentiale, samtidig med at de tackler de udfordringer, der er forbundet med omstillingen til kulstofneutralitet, som f.eks. i gamle industriregioner, som bør anvende den kreative industri som en tværfaglig katalysator for omstillingsprocesser og integrere de kulturelle og kreative industriers idéer i administrationsprocesser; mener, at forvaltningsmyndigheder kan hjælpe gamle industriregioner; understreger derfor behovet for at støtte tværfagligt samarbejde; fremhæver endvidere betydningen af kultur i samhørighedspolitikken, som bidrager til at sikre levende regioner og øge deres tiltrækningsevne, tilskynde til kulturudvekslinger og fremme mangfoldighed og solidaritet;

26. noterer sig med bekymring de demografiske udfordringer, som EU står over for, særlig i visse regioner, såsom aldrende befolkninger, affolkning af landdistrikter og fjerntliggende områder, demografisk pres på andre områder, såsom kystområder og byområder, samt migrationsstrømme og tilstrømning af flygtninge; insisterer på behovet for at forberede en umiddelbar indsats i relation til ankomsten af flygtninge med henblik på at sikre deres hurtige og problemløse integration; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at udforme og gennemføre specifikke foranstaltninger til at fremme uddannelse og beskæftigelse og beskytte de grundlæggende rettigheder; understreger, at lokale og regionale myndigheder, fagorganisationer og NGO'er er afgørende for at identificere og vurdere specifikke investeringsbehov og basale tjenester i relation til mobilitet og territorial tilgængelighed i landdistrikter og byområder, og at de bør spille en afgørende rolle som aktive deltagere i udviklingen af territoriale strategier, der udspringer af lokalsamfundene; fremhæver betydningen af at afsætte budgetmidler, der er specifikt øremærket til landdistrikterne, herunder til at vende negative demografiske tendenser i relevante EU-programmer;

27. understreger behovet for at forbedre forholdet mellem samhørighedspolitikken og EU's økonomiske forvaltning og herved undgå en straffeorienteret tilgang; påpeger, at det europæiske semester bør overholde samhørighedspolitikkens mål i henhold til artikel 174 og 175 i TEUF; opfordrer til, at regionerne deltager i opfyldelsen af disse mål, og til en stærkere territorial tilgang; opfordrer til en refleksionsproces vedrørende begrebet makroøkonomisk konditionalitet og til, at man undersøger muligheden af at erstatte dette begreb med nye former for konditionalitet, som bedre afspejler fremtidens nye udfordringer; mener, at Unionens socioøkonomiske situation, som er blevet forværret af konsekvenserne af covid-19-krisen og den russiske aggression mod Ukraine, og kræver, at stabilitetspagten suspenderes indtil 2023, og at den revideres;

28. bemærker, at nogle mellemindkomstregioner oplever en »mellemindkomstfælde«, og at de ofte lider under aftagende og aldrende befolkninger, svage forarbejdningsindustrier, lav vækst, innovation, konkurrenceevne, produktivitet og institutionel og forvaltningsmæssig kvalitet, manglende fremgang mod en retfærdig omstilling og sårbarhed over for globaliseringens chokvirkninger; henleder opmærksomheden på den foruroligende forværring af denne tendens og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tage alvorlige skridt til at tackle denne udfordring og finde løsninger for disse regioner, således at de ikke bliver ladt i stikken på lang sigt, men derimod hjælpes med at udvikle deres specifikke styrker;

29. bemærker, at mange af drivkræfterne for vækst fortsat er koncentreret i de mest udviklede regioner og i byområder; er overbevist om, at en af den fremtidige samhørighedspolitiks store udfordringer bliver at yde passende støtte til underudviklede regioner, og at samhørighedspolitikken både bør reducere uligheder og forhindre, at disse regioner sakker bagud, ved at tage højde for de forskellige udviklingstendenser og dynamikker og ved at afsætte budgetmidler, der er specifikt øremærket til landdistrikterne, herunder til at vende negative demografiske tendenser i relevante EU-programmer;

30. bemærker med bekymring det alvorlige fald over de senere år i den finansiering, som medlemsstaterne tildeler deres fattigste regioner; minder om betydningen af at overholde EU's additionalitetsprincip; opfordrer Kommissionen til at sikre, at nationale myndigheder i behørig grad tager hensyn til den interne samhørighed i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af projekter ESI-fondene;

31. understreger, at de regioner, der befinder sig i mellemindkomstfælden eller risikerer at falde i den, har forskellige karakteristika og har brug for skræddersyede løsninger for at fremme investeringer i uddannelse af høj kvalitet, menneskelig kapital, forskning og udvikling, uddannelse af arbejdsstyrken, sociale tjenester og afbødningsstrategier; opfordrer indtrængende Kommissionen til at definere disse regioner for bedre at forstå de strukturelle faktorer, der fører til mellemindkomstfælden, støtte dem gennem en differentieret og stedbaseret tilgang og tildele dem større beløb under ESF+ i den næste programmeringsperiode;

32. mener, at forenkling bør være en central drivfaktor bag den fremtidige samhørighedspolitik; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at undgå at pålægge forvaltningsmyndighederne yderligere administrative byrder og minder om behovet for at minimere den administrative byrde for de regionale og lokale myndigheder og støttemodtagerne; opfordrer medlemsstaterne til at undgå overregulering, gøre programmerne strategiske og kortfattede og instrumenterne fleksible og gøre finansieringsaftalerne mellem forvaltningsmyndighederne og modtagerne til et redskab til forenkling; tilskynder til fortsat anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder, eventuelt ved at hæve de tærskelværdier, hvorunder anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder bør være obligatorisk; opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen af e-samhørighed; fremhæver digitaliseringens potentiale for så vidt angår overvågning og rapportering; opfordrer endvidere Kommissionen til at forbedre gennemsigtigheden af dens revisionsregler og udvide anvendelsen af princippet om én enkelt revision for at undgå dobbeltarbejde i forbindelse med revisioner og forvaltningsmæssig verificering af de samme udgifter; mener, at forholdet mellem Kommissionen og forvaltningsmyndighederne bør udvikle sig i retning af en »tillidskontrakt«, der er baseret på udvikling og fastlæggelse af objektive kriterier, og finder det nødvendigt at indføre et mærke til belønning af forvaltningsmyndigheder, der har vist deres evne til at overholde reglerne og nedbringe deres fejlprocent;

33. mener, at bevarelse af en ordentlig og hensigtsmæssig finansieringstildeling inden for rammerne af Samhørighedsfonden navnlig er nødvendig af hensyn til medlemsstater med væsentlige mangler i transport- og miljøinfrastruktur, forudsat at finansieringen administreres med delt forvaltning;

34. mener, at EU's og nationale og regionale strukturpolitikker bør kombineres med en stedbaseret tilgang for at bidrage til territorial samhørighed, adressere forskellige forvaltningsniveauer, sikre samarbejde og koordinering og frigøre regionernes unikke potentiale, samtidig med at det anerkendes, at der er behov for skræddersyede løsninger; mener endvidere, at samhørighedspolitikken i højere grad bør være rettet mod investeringer i mennesker, eftersom de regionale økonomier kan fremmes ved hjælp af en effektiv blanding af investeringer i innovation, menneskelig kapital, god forvaltning og institutionel kapacitet;

35. bemærker, at det europæiske territoriale samarbejde er et centralt mål i samhørighedspolitikken; fremhæver merværdien ved territorialt samarbejde i almindelighed og grænseoverskridende samarbejde i særdeleshed; bemærker, at grænseregionerne blev særlig hårdt ramt af pandemien, og at genopretningen af disse områder har en tendens til at ske i et langsommere tempo end i storbyregionerne; understreger derfor betydningen af at fjerne hindringer for grænseoverskridende samarbejde og fremhæver, at den af Kommissionen foreslåede mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer ville have bidraget til at fjerne mere end 50 % af de eksisterende hindringer; beklager inderligt Rådets blokering af lovgivningsprocessen vedrørende mekanismen til at imødegå retlige og administrative hindringer; opfordrer Kommissionen til at tage alle de fornødne initiativer, herunder relancering af mekanismen til at imødegå retlige og administrative hindringer, for at gøre dette samarbejde mere dynamisk og effektivt til gavn for befolkningen; understreger betydningen af øget finansiering til Interreg for at støtte samarbejdet mellem regioner på tværs af grænserne; fremhæver derfor vigtigheden af mindre og grænseoverskridende projekter til at føre mennesker sammen; understreger vigtigheden af grænseoverskridende investeringer til at styrke innovation, teknologioverførsel, fælles løsninger og synergier;

36. understreger den afgørende rolle, som investeringer i offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet har for opbygning af social modstandsdygtighed og for at bekæmpe økonomiske, sundhedsmæssige og sociale kriser;

37. bemærker, at reformen af samhørighedspolitikken for finansieringsperioden 2021-2027 har bidraget til en forenklet og fleksibel anvendelse af midlerne for støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder; glæder sig over fleksibiliteten i forslagene til samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE) og investeringsinitiativet som reaktion på coronavirusset plus (CRII+), som har vist, at samhørighedspolitik er et fremragende værktøj i krisesituationer; minder dog om, at samhørighedspolitikken er en langsigtet investeringspolitik, hvorfor der bør oprettes en dedikeret kriseresponsmekanisme i den næste FFR; opfordrer Kommissionen til at undersøge de praktiske virkninger af forenklingsforanstaltningerne og fremme yderligere forenkling, herunder i form af digitalisering, fleksibilitet og borgerdeltagelse; anmoder derfor medlemsstaterne om at hjælpe støttemodtagere, navnlig modtagere af støtte til mindre projekter, støtte private initiativer, da de er med til at skabe beskæftigelse og forskning, udvikling og innovation og bringe samhørighedspolitikken tættere på alle EU-borgere;

38. understreger, at forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet fastsætter respekten for retsstatsprincippet som en betingelse for finansiering under samhørighedspolitikken; mener, at det er nødvendigt at styrke respekten for retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af samhørighedspolitikken; opfordrer derfor Kommissionen til at anvende alle de redskaber, den har til rådighed, til at fastlægge metoder til at sikre, at borgere i medlemsstater, over for hvilke artikel 7, stk. 1, er blevet aktiveret, ikke fratages fordelene ved EU-finansiering som følge af deres regeringers handlinger, og at de regionale og lokale myndigheder ikke bliver straffet der, hvor retsstatsmekanismen er blevet aktiveret; forventer derfor, at Kommissionen fuldt ud tager hensyn til aspekter af retsstatsprincippet under hele forberedelsen og gennemførelsen af samhørighedspolitikkens programmer;

39. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte ambitiøse strategier for at frigøre offentlige og private investeringer i grøn, digital og demografisk omstilling med henblik på at omstrukturere deres model for den sociale markedsøkonomi på en positiv måde for samfundet;

40. opfordrer til en reduktion af antallet af formidlingsorganer involveret i forvaltningen af og kontrollen med samhørighedsmidlerne gennem en styrkelse af koordineringen og kompetencerne hos formidlingsorganer af en kritisk størrelse og ved at angive fælles kontaktpunkter for støttemodtagere, hvor det er muligt;

41. understreger behovet for at skabe en ramme, der sikrer retlig stabilitet gennem enkle, klare og forudsigelige regler, navnlig hvad forvaltning og kontrol angår; opfordrer til, at man i videst mulige omfang undgår enhver form for anvendelse og fortolkning af reglerne med tilbagevirkende kraft; foreslår, at der indledes en refleksionsproces vedrørende grænseværdien for den samlede fejlprocent for alle de år, hvor man anser forvaltningen af programmet og dets kontrolsystem for at være velfungerende og forvaltningsmyndighedernes kapacitet for at overholde denne bestemmelse i forordningen, uden at det går ud over støttemodtagere; er af den opfattelse, at grænseværdien bør hæves til 5 %;

42. beklager, at FN's verdensmål for bæredygtig udvikling tilsyneladende progressivt har tabt terræn i EU's narrativ, navnlig hvad angår virkningerne af kriseafbødningsindsatsen, hvilket bringer deres chancer for at blive gennemført inden 2030 i fare; tilskynder til et fortsat stærkt engagement fra fondene under EU's samhørighedspolitiks side i at bidrage til gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling på regionalt og lokalt plan, f.eks. med hensyn til den cirkulære økonomi; understreger i denne forbindelse, at aspekterne lighed og inklusion bør styrkes endnu mere inden for regional udvikling; minder om vigtigheden af integration af kønsaspektet i samhørighedspolitikken og fremhæver kvindernes specifikke rolle, navnlig i fjerntliggende landdistrikter, der spiller en vigtig rolle i civilsamfundet og i forbindelse med bæredygtig økonomisk vækst, men på samme tid har vanskeligheder ved at få adgang til arbejdsmarkedet samt lige løn og offentlige tjenester såsom sundhedspleje og børnepasning;

43. støtter forhøjelsen af det tildelte budget for perioden 2021-2027 til den nye samhørighedspolitik, som — i overensstemmelse med det stærke fokus på intelligente, grønne og sociale foranstaltninger — vil give tilstrækkelig tillid til nye innovative projekter; efterlyser en stærk koordinering mellem disse fonde og programmer og foranstaltninger vedrørende det nye europæiske Bauhaus;

44. understreger, at investeringer i mennesker er afgørende for at hjælpe med at udvikle deres færdigheder, fremme deres kreativitet og stimulere innovation, hvilket frivilligt arbejde bestemt kan bidrage til; mener, at der bør opretholdes eller skabes vellønnet beskæftigelse af høj kvalitet sammen med støtte til omskoling for at bekæmpe fattigdom og tilskynde til integration af migranter og flygtninge og samtidig styrke den sociale samhørighed og sikre, at ingen lades i stikken;

45. fremhæver vigtigheden af at overholde partnerskabsprincippet i al programmering, gennemførelse og overvågning af EU's samhørighedspolitik og af at etablere et stærkt samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder, NGO'er og andre interessenter; understreger, at Kommissionen bør være mere aktiv med hensyn til at beskytte samhørighedspolitikkens fonde mod trusler, der opstår som følge af presset på demokratiet og dets værdier i visse medlemsstater;

46. minder om, at brexits indvirkning har bidraget til at forstyrre økonomien, det interregionale samarbejde, forskningsøkosystemer og uddannelsesordninger i EU-regioner; opfordrer alle involverede parter til fortsat at støtte regionale og lokale myndigheder, der lider under Det Forenede Kongeriges udtræden af EU; mener, at overvejelserne om samhørighedspolitikken efter 2027 kræver en fortsat hensyntagen til brexits varige økonomiske og sociale konsekvenser for EU's regioner; opfordrer endvidere den britiske regering til at finansiere Det Forenede Kongeriges deltagelse i Interregprogrammerne;

47. minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 175 i TEUF skal aflægge rapport om fremskridtene i forbindelse med virkeliggørelsen af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed hvert tredje år; mener, at de kombinerede virkninger af covid-19-krisen og krigen i Ukraine vil skulle analyseres grundigt i den 9. samhørighedsrapport senest i maj 2025;

48. opfordrer til bedre adgang til finansiering for at fremme investeringer i den lokale energiomstilling, herunder energieffektivitet, decentraliseret fordeling af energi og et stærkt fokus på vedvarende energi; fremhæver i den forbindelse behovet for, at samhørighedspolitikken støtter energieffektiv renovering med henblik på at spare ressourcer og sikre boliger til alle; understreger endvidere behovet for at bevare og omdanne bygninger af historisk og socioøkonomisk betydning;

49. opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden af, at medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders offentlige udgifter under ESI-fondene ikke bør betragtes som nationale eller tilsvarende strukturelle udgifter i henhold til definitionen i stabilitets- og vækstpagten, navnlig hvis de ikke afviger fra opfyldelsen af Parisaftalens mål;

50. understreger, at statsstøtteregler bør stemme overens med EU-politikker, således at programmer under samhørighedspolitikken, der skal overholde alle statsstøtteregler, ikke stilles i en ugunstig position sammenlignet med andre EU-politikker, som ikke er underlagt disse regler; opfordrer endvidere til, at der om muligt indføres en formodning om overholdelse af statsstøtteordningen med henblik på at stille alle EU's investeringspolitikker lige og undgå konkurrence imellem dem;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte indsatsen for øget kommunikation og synlighed ved at forbedre udvekslingen af information om operationer af strategisk vigtighed og kommende indkaldelser af forslag; bifalder lanceringen af den nye database Kohesio og opfordrer til, at webstedet snarest muligt gøres tilgængeligt på alle EU's officielle sprog; understreger, at Kohesio bør levere data om alle samhørighedsrettede og territoriale projekter, herunder projekter vedrørende udvikling i landdistrikter, som medfinansieres under ELFUL og Leader-programmet, og at det bør være muligt for brugere at søge projekter, som vedrører deres temaområder, med det sigte at oprette en platform, hvor man deler viden om god praksis og fremmer projekter af høj kvalitet;

52. understreger, at andre EU-politikker kan underminere samhørigheden; glæder sig derfor over Kommissionens synspunkt om, at horisontale politikker bør omfatte regional sikring, og opfordrer Kommissionen til også at vurdere andre politikkers indvirkning på samhørighedspolitikkens effektivitet;

53. fremhæver, at udgifter til samhørighedspolitikken — ligesom det er tilfældet med alle andre EU-udgifter — kan være genstand for uregelmæssige aktiviteter knyttet til korruption og svig; opfordrer til tilstrækkelig finansiering og personale til de relevante agenturer og organer, navnlig Den Europæiske Anklagemyndighed og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, således at de kan gennemføre undersøgelser korrekt og inddrive misbrugte midler; opfordrer Kommissionen til at foretage en tilbundsgående vurdering for at forhindre misbrug af EU-midler og overtrædelser af retsstatsprincippet og til at sikre overholdelse af chartret om grundlæggende rettigheder, inden den godkender partnerskabsaftaler og samhørighedspolitiske programmer;

54. udtrykker bekymring over, at Kommissionens forslag om REPowerEU omfatter øgede muligheder for at overføre budgetbevillinger til genopretnings- og resiliensfaciliteten fra samhørighedspolitikken; understreger, at over 100 mia. EUR i midler fra samhørighedspolitikken vil blive investeret i energiomstilling, dekarbonisering og vedvarende energi senest i 2030; opfordrer derfor til en hurtigere gennemførelse af samhørighedspolitikken;

55. påpeger behovet for en effektiv og harmoniseret gennemførelse på EU-plan af den beredskabsplan, der skal sikre fødevareforsyningen og fødevaresikkerheden i krisetider, og som er beskrevet i Kommissionens meddelelse herom (COM(2021)0689);

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Europæiske Regionsudvalg og de nationale og regionale parlamenter i medlemsstaterne.